

De Telegraaf

6 februari 2012

PENSIOENBEHEERDER ANTOINETTE VAN LIER

„Zet je kwaliteiten in”

• *Antoinette van Lier, moeder en ambitieuze investeerder met drie miljard euro. „Ik wil niets missen van de ontwikkeling van mijn dochters.” FOTO: RENE BOUWMAN*

Carrièrevrouwen vertrekken uit de top van Nederlands grootste bedrijven. Financieel talent Carla Smits-Nusteling (45) zag de koers van KPN niet meer zitten, bij ingenieursbureau Grontmij vertrok Annemieke Nijhof (45) al na twee maanden. Tussen een honderdtal mannen zitten, ondanks nieuwe benoemingen, maar enkele ambitieuze vrouwen aan de bestuurstafel. Terwijl de wet sinds vorig jaar wil dat in 2016 van alle bestuurders minimaal een derde vrouw is. Hoe zwaar is het leven in de Nederlandse bedrijfstop en wat zijn de valkuilen? Deel 1 uit een serie over topvrouwen.

door THEO BESTEMAN

Zakelijke gesprekken beginnen bij een werkontbijt, daarna eindeloze presentaties, 's avonds vaak nog een diner of gala. Twijfels tonen kan bijna niet, het is dodelijk voor de beurskoers van het concern. Werkdagen van dik veertien uur horen erbij. Het is constant schipperen met de tijd. En dan nog het gezin. Strak plannen, zeggen de topvrouwen, is de enige manier om te overleven.

Bij ABN Amro maakte economie Antoinette van Lier (44) jaren tropenuren. Ze was een van de weinige vrouwen in de top. Tijdens de val van de bank en de overname door de gulzige concurrenten Fortis, RBS en Banco Santander werd geeist dat zij tijdens de overgang zou blijven. Van Lier had vrijwel als enige inzicht in alle boeken. De moeder van twee kinderen, nu 9 en 11 jaar, klom gestaag in de hiërarchie. Ze kon op de

hectische Amsterdamse Zuidas nog jaren carrière maken. Toen ze bij ABN Amro vertrok („het was mijn bank niet meer”), kon ze duurbetaalde consultant worden. Maar Van Lier ging, ook vanwege haar opgroeiende dochters, naar pensioenbeheerder PGGM in Zeist.

Betrokkenheid

Ze zocht meer maatschappelijke betrokkenheid. „Ik wil uiteindelijk dat mijn leven betekenis heeft. Het imago van topbestuurder doet mij dan toch te weinig.” Vanuit het kantoor beheert ze als *investment director* met haar team drie miljard euro aan pensioengeld: ze belegt dat om erop te verdienen en de pensioenen van personeel in de zorg en welzijnswerk te kunnen uitbetalen.

„Maar”, zegt de directeur van de duurzame vermogensportefeuille, „het investeren moet verantwoord, duurzaam, milieubewust.” Voor PGGM is het ook een experiment. „Mijn team licht bedrijven door om te zien of ze waarmaken wat ze beloven en toch een goed rendement maken.”

De drie miljard euro is héél veel geld, overziet ze in het Zeister kantoor alle bedragen. „Het is een grote verantwoordelijkheid, al is het op het totale belegde vermogen van PGGM (105 miljard euro) gering. Ik denk dat ik als vrouw wel goed in een team werk om daar meer uit te halen. Dat deed ik bij ABN Amro ook. Ik vind het betekenisvol werk: we geven soms een duwtje tegen een bedrijf om duurzamer, groener, beter te werken en te letten op arbeidsvoorwaarden voordat we gaan samenwerken. Dat is aantoonbaar gelukt.”

Tussen de vergaderingen polst ze hoe het met de dochters is. Van Lier voelt zich ook thuis tussen cijferrijtjes en grafieken op beeldschermen en economen op haar afdeling. „Ik ben het gewend, maar wil ook elke dag leren, het is uitdagend werk om te proberen bij anderen de koers te veranderen. En telkens net iets meer kunnen begrijpen – daar word ik blij van.”

Hoewel een van de schaarse vrouwen in de top, wordt zij daar zelden op aangesproken. „En als het zo is, stuur ik het gesprek vrij snel naar de inhoud. Zet je kwaliteiten in”, adviseert ze andere vrouwen. „Blijf bij jezelf, buit die kwaliteiten uit en werk nauw samen, dat kunnen vrouwen naar mijn ervaring doorgaans zeer goed.”

Van Lier ontmoet heel veel bedrijfsdirecties per jaar. Hoewel mannen de financiële wereld domineren, overkomt het haar zelden dat ze genegeerd wordt. „Maar als het zo is, heeft dat toch weinig met mij als vrouw te maken. *Deal with it*, zou ik zeggen. Ik heb trouwens toch al weinig geduld met wat mensen als grote problemen zien: pak het aan, gewoon doen. Ik ben een ontzettend positief mens, wat naast mijn doorzettingsvermogen veel energie geeft.”

Ontwikkeling

Haar werkuren vereisen thuis wel dat er oppas is, ook na haar scheiding. „Al regelde ik thuis al vrijwel alles. Maar ik eet met mijn dochters, wil samen leuke dingen met ze doen. Ik wil niets missen van hun ontwikkeling. De rol van moeder zal ik absoluut spelen. Natuurlijk moet ik ook ’s avonds wel eens voor werk op stap, eten met relaties. Maar als ik voel dat mijn kinderen echt iets dwarszit, dan zeg ik die afspraak toch af of regel iets. Mijn collega’s helpen me dan – en ik probeer er vervolgens ook voor hen te zijn als het andersom eens knelt. Zo werkt het goed voor mij.”

De top lonkte. „Maar ik mis zelf toch de ambitie voor die glamour. Die ambitie heb ik absoluut wel om iets gedaan te krijgen, daarin wil ik de beste zijn en maak ik lange uren als het moet. En als die top nodig is om dingen echt gedaan te krijgen”, haast ze zich te zeggen, „om maatschappelijk resultaat te boeken, dan zal ik daar zijn.”